

[Jensen-Stevns.]

nævnelser sker. Jeg vilde ønske, man i Kommunalloven havde en Bestemmelse om, at alle disse Valg skulde foretages umiddelbart efter hvert Byraadsvalg og saaledes, at de var gældende for Valgperioden. For øvrigt er det jo saaledes, at disse forskellige Hverv, jeg her har nævnt, er at opfatte som borgerlige Ombud, som de paagældende er pligtige at paatage sig. Nu ser jeg imidlertid, at der i § 16 i det foreliggende Lovforslag, hvor der er Tale om Byraadets Myndighed til at udnævne Fattigforstander i Kommunen, staar, at dette Hverv kan overdrages til: „dertil villige ulønnede Mænd og Kvinder“. Byraadet har ogsaa hidtil haft Myndighed til at udpege Fattigforstandere, men dette Hverv er hidtil blevet anset som et almindeligt borgerligt Ombud, som vedkommende var pligtig at paatage sig. Nu ophører det altsaa med at være et tvungent Ombud, og det er jeg ikke rigtig tilfreds med. Det er altid et godt Argument for Byraadet at kunne anvende overfor de paagældende, at man kan sige til dem, at Hvervet er et tvungent borgerligt Ombud; det er godt at kunne sige det til en og anden, som vil forsøge at snakke sig derfra, for det er dog saadan, at Arbejdet skal udføres.

En tilsvarende Bestemmelse er der for Resten i § 11. Der staar ogsaa: „naar de dertil er villige“. Jeg vilde ogsaa dér foretrække, at det blev gjort til et almindeligt borgerligt Ombud ligesom hidtil.

I § 20 staar der:

„Byraadet udvælger af sin Midte et til Folkekirken hørende Medlem til at tage Sæde i hver af Købstadens Kirkebestyrelser.“

Det er en gammel Regel, som her bliver genoplivet. I tidligere Tider var det saaledes, at Købstædernes Byraad var repræsenteret i Kirkebestyrelserne. Saa fik vi imidlertid Loven af 30. Juni 1922, og dermed bortfaldt denne gamle Repræsentationsret. Nu fremgaar det af Bemærkningerne til Lovforslaget, at man i Kirkeministeriet ikke har været saa glad ved, at dette Forhold genoplives, saa at Byraadene paa ny bliver repræsenteret i Kirkebestyrelsen. Jeg forstaar i og for sig meget godt Kirkeministeriets Stilling, thi Loven af 1922 tilsigtede en Udskiftning mellem Kommunen og Menigheden, og nu er man altsaa i Færd med at foretage et Skridt tilbage, idet man paa ny vil give Kommunen Repræsentation i Kirkebestyrelserne. Men man maa dog huske paa, at den Udskiftning, som fandt Sted ved Loven af 1922, ikke var fuldstændig. Det er jo stadig saadan, at Menighedsraadene

ikke selv paaligner de Midler, som de skal anvende. Kirkebestyrelserne meddeler blot til Kæmnerkontoret, hvilke Midler de skal bruge, og saa maa de kommunale Myndigheder foretage Ligningen paa de enkelte Menighedsmedlemmer. Den Udskiftning mellem Menigheden og Kommunen, som man paabegyndte i 1922, blev altsaa ikke gennemført konsekvent, og naar Forholdet er det, at Menighederne stadig vil støtte sig til Kommunen og benytte Kommunen til Tilvejebringelse af de fornødne Midler, saa forekommer det mig i og for sig at være et berettiget Krav, at Byraadene repræsenteres i Kirkebestyrelserne. Det vilde være en anden Sag, hvis man foretog Udskiftningen fuldt ud, hvad jeg i og for sig kunde ønske, men det er rigtignok et Spørgsmaal, om Menighedsraadene er tilbøjelige til at gaa saa vidt.

Saa finder jeg i § 27 en Bestemmelse om Overligningskommissionen. Der staar i den, at naar Overligningskommissionen finder en Klage ubeføjet, paalægger den Klageren at udrede Omkostningerne med et Beløb af 4—40 Kr. Det kunde efter Formuleringen se ud, som om dette skulde være ganske ubetinget. Jeg vilde i høj Grad foretrække, om der kom til at staa, at Ligningskommissionen *kan* paalægge Klageren Udgiften.

I § 17 opretholdes den nuværende Bestemmelse om Skolekommissionernes Sammensætning. Det har jeg ikke noget at indvende imod. Jeg ved jo meget vel, at Købstadforeningen har haft Ønske om en Forandring paa dette Punkt i Overensstemmelse med, hvad der er foreslaaet fra en vis Side i den store Skolekommission, men jeg anerkender Rigtigheden af den Betragtning, som Ministeren har gjort gældende, at Bestemmelserne om Skolekommissionens Sammensætning bør finde deres Plads i Loven om Skolevæsenet, thi det er i første Række et pædagogisk Spørgsmaal, et Spørgsmaal, som de skoleinteresserede og kirkeligt interesserede Kredse bør have Indflydelse paa.

I § 22 findes Bestemmelserne om Budgetbehandlingen. Tidsfristen for Budgettets Behandling udskydes dér en Maaned. Den nu gældende Regel er, at det kommunale Budget skal være behandlet færdigt 15. Januar. Nu udskydes Fristen til 15. Februar. Begrundelsen herfor er, at Byraadet derved faar Lejlighed til at skaffe sig et bedre Overblik over, hvorvidt det løbende Aars Budget holder, og at det, naar man vælger den 15. Februar, vil kunne have en vis Fornemmelse af, hvordan Skatteindtægterne stiller sig i Byen i det kommende Regnskabsaar, idet